

endelige Beslutning i dette Spørgsmaal kan komme her i Tinget, hvis han ved reel Betydning forstaar dette, at Forslaget kunde have haft Betingelser for at blive gennemført her i Tinget. En saadan Situation forelaa ikke den Dag og foreligger heller ikke i Dag, og derfor er Forholdet nøjagtigt det samme i Dag, som det var forleden Dag, blot med den Forskel, at medens den Henvendelse, der skete forleden Dag fra det ærede Medlems Side, kaldte paa et Valg, kalder vi paa en Folkeafstemning. Det ærede Medlem er ikke uenig med os i selve dette Ønske, og jeg tror derfor, at han vilde tjene de Interesser, som han ønsker at varetage i Danmark, bedre ved i Stedet for at tage den Form for Forhandling, han har taget i Dag, at slutte op sammen med os i den Afstemning, som enten i Dag eller senere kommer til at foregaa.

Til det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne, har jeg et enkelt Ord at sige. Det ærede Medlem sagde, at de Mennesker, der nu maatte finde sig i Nedgangen paa de sociale Love, maatte tænke paa, hvorledes det gik for de Folk, der stod ude i Erhvervene. Vi for vort Vedkommende lægger megen Vægt paa, hvorledes det gaar de Mennesker, der staar ude i det praktiske Erhvervsliv, men det, der er det afgørende her, er jo, at ved den Gruppe af Foranstaltninger, der rammer saa mange Smaafolk i Danmark, lettes Erhvervslivet ikke. Man har udelukkende beskæftiget sig med den Gruppe af Forslag og de Skattelettelser for de bedst stillede Borgere, som man haaber at kunne knytte dertil, men man har ingen som helst Foranstaltninger truffet til Gunst for Erhvervslivet. Dette er den store Fejl, som er begaaet i denne Samling, en Fejl, hvis Følger vil vise sig haarde for det danske økonomiske Livs Udvikling i de kommende Tider.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Jeg er stadig forbavset over, at det ærede Medlem Hr. P. Munch vil fremsætte de Bemærkninger, han fremsætter vedrørende den Dagsordendebat, der fandt Sted forleden, thi de, der overværede denne Debat, vil formentlig ikke have glemt, saaledes som det ærede Medlem synes at have glemt det, at jeg oplæste et Forslag, der indeholdt Folkeafstemningsprincippet, og spurgte, om det ærede Medlem vilde

give sin Tilslutning dertil, og dertil svarede han nej; han vilde hverken slutte sig til det eller stemme for det, men det var ikke muligt for mig at faa at vide, paa hvilken Maade det ærede Medlem vilde have det formuleret, og jeg sluttede derfor med at sige, at jeg var klar til at anbefale en hvilken som helst Formulering, det ærede Medlem gav Forslaget, men det ærede Medlem kom ikke med noget Forslag. De, der har overværet Forhandlingen, vil sikkert kunne huske, at dette i Korthed er, hvad der foregik.

Det ærede Medlem gjorde nu nogle Bemærkninger om, at en Isoleringspolitik fra vor Side fremmede ikke Smaafolks Interesser. Jeg vil jo ikke sige, at jeg har noget stærkt Indtryk af, at det ærede Medlem i den nyere Tid tilsigter at fremme Smaafolks Interesser, og det uanset om vi er isoleret eller søger Samarbejde med det ærede Medlem. Det ærede Medlem har fra første Færd, hvilket ogsaa fremgik af hans Udtalelser forleden Dag, haft den bestemte Opfattelse, at en Foringelse af den sociale Lovgivning skulde gennemføres. Det er ikke noget, det ærede Medlem har hittet paa — det ved jeg særdeles vel —, for det var jo Tonen i adskillig Tid inden Valget den 2. December, og det blev jo ogsaa her positivt anvist fra radikal Side, hvor man navnlig skulde hugge ind, naar man skulde i Gang med den sociale Lovgivning. En saadan Politik har vi maattet være imod, og de Herrer, der har villet en saadan Politik, har altsaa bidraget til, at vi har maattet isolere os. Det er jo kedeligt, at det ærede Medlem besværer sig derover, men det er virkelig det ærede Medlem og hans Parti, der er slaæet ind paa Baner, som var ukendte for det Demokrati, med hvem vi i gamle Dage samarbejdede.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Munch): Under Dagsordendebatten har vi for vort Vedkommende erklæret os parate til at stemme for en Dagsorden, der opfordrede til Folkeafstemning. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet stillede ikke et saadant Forslag. Den ærede Ordfører nævnte et Forslag, som han kunde tænke sig, og jeg sagde om dette, at jeg ansaa det ikke for den rigtige Form, men hvis det ærede Medlem vilde stille et Forslag om en Dagsorden, vilde vi utvivlsomt kunne komme til et Resultat i saa Henseende. At det var naturligt, at det blev Socialdemokratiet, der stillede Dagsordenen, laa deri, at det var Socialdemokratiet, der